e-codices

patrē eē incęlis· illius· q̄ ut uerus homo
mortē erat passurus interra· Et hoc ē tes
timoniū· quō uitā ętnā dedit nob dš·
Dedit inqt uitā ętnā nob· & ipse q̄ loquit·
Adhuc uitā temporalē & morti obnoxiā
agebat incarne· Sed uita dedit nob uitā
etnā· sic potestatē nob dedit filios dī fieri
credentib; innomine eius· Dedit ergo no
bis uitā ętnā· sed adhuc interra peregrinan
tib; inspe· quā daturus ē incęlis adse pue
nientib; inre· Et hęc ē uita infilio eius·
Infide scilic& & cfessione nominis eius in
pceptione sacramentorū eius· inobseruan
tiā mandatorꝫ eius· Hinc & ipse ait· Ne
mo uenit adpatrē· nisi p me· Qui hab&
filiū· hab& uitā· Et q̄ n̄ hab& filiū dī

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 262, p. 283 – Beda in epistolas canonicas
(http://www.e-codices.ch/fr/csg/0262/283)